

[Indenrigsministeren.]

Brandstationer eller andre Steder, hvor der er fast Døgtjeneste, f. Eks. i Hoteller el. lign., men i det Omfang, saadanne Lokalteter ikke er til Raadighed, tænkes Meldestederne etableret paa Steder, som de lokale Myndigheder finder egnede, navnlig ogsaa i offentlige Tilflugtsrum.

Til Meldetjenesten har man overvejet at anvende C. B.-Mandskab, men da Meldstederne skal kunne være besat straks ved Flyvervarsling, vil dette betyde, at der maa etableres fast Vagt paa Meldestederne, i hvert Fald i Nattetimerne, og en saadan Ordning vil give megen Bekostning og endvidere beslaglægge en urimelig Mængde Arbejdskraft. Man har derfor ment at kunne nøjes med en Ordning, hvorved Meldestederne under Flyvervarsling betjenes af Personer, der bor i den Ejendom, hvor Meldestedet er anbragt, og som tillige har deres Erhverv der. Det er naturligvis en Byrde at lægge paa de paagældende, men Byrden er dog ikke væsentlig større end den, der er lagt paa Husvagter og Medlemmer af Fabrikluftværn, saa man har anset det for forsvarligt i det foreliggende Lovforslag at foreslaa, at denne Pligt kan paalægges disse Mennesker som et borgerligt Ombud paa tilsvarende Maade som Husvagtjenesten eller Tjenesten i Fabrikluftværn.

Med Hensyn til Størrelsen af de Udgifter, som den foreliggende Nyordning vil medføre, kan jeg oplyse, at man har foretaget en rent foreløbig Beregning, hvorefter Etableringsudgifter for samtlige Luftbeskyttelsesomraader vil komme paa ca. 300 000 Kr., medens de aarlige Driftsudgifter, der særlig omfatter Udgifter til Telefon og Erstatninger for Benyttelse af private Lokaler, er anslaaet til ca. 70 000 Kr. aarlig, under Forudsætning af, at Betjeningen af Meldestederne i Overensstemmelse med det foreliggende Lovforslag gøres til et ulønnet borgerligt Ombud. Jeg maa dog fremhæve, at Udgifterne først med Sikkerhed vil kunne oplyses, efter at man nærmere har undersøgt Mulighederne for Indretning af Meldesteder i samtlige Luftbeskyttelsesomraader, og at den angivne Beregning derfor er ganske skønsmæssig.

Jeg skal med disse Ord anbefale dette Lovforslag til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Anden Næstformand (Westermann):

De tre nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Justitsministeren af Frits Clausen og Aage Henriksen angaaende en Tilføjelse til Retsplejelovens § 847, 2det Stykke.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 2148).

Anden Næstformand (Westermann):

Hvis der ikke fremkommer Indsigelse, vil jeg betragte Tingets Samtykke til Forespørgselsens Fremme som givet. (Ophold). Det er givet.

Jeg udbeder mig under eet Tingets Samtykke til allerede i dette Møde at behandle Sagerne under Nr. 2, 3, 4 og 5. Hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Lov om Valg til Rigsdagen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2162).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Korsgaard: Det foreliggende Lovforslag har jo Relation til Rigsdagsmænds Lønningsforhold, og det er en kendt Ting, at et Emne af den Art hos mange kalder paa Kritik, idet de gør sig en Fornøjelse deraf. Jeg mener imidlertid, at man som Rigsdagsmand maa være interesseret i, saa godt man formaar, i et Forhold som dette at klarlægge det rimelige i det, der sker.

Nogle vil maaske mene, at der her er Tale om en Lønforhøjelse, men dette er jo ikke rigtigt, for hvis det var en Lønforhøjelse, maatte det naturligvis omfatte alle Rigsdagsmænd. Det, der er Tale om, er Betalingen af de Merudgifter, der er en Følge af de meget længere Rejser, som navnlig de, der bor i Jylland, og naturligvis i særlig Grad de, der bor meget langt borte i Jylland, har under de givne Forhold. Valgloven, saaledes som den lønmæssigt er opbygget, forudsætter jo, at der er visse